

Jeg har et par små bemærkninger til nogle af tingene. Jeg ved simpelt hen ikke, om problemet med, at vi ikke får dyreværnsloven overholdt, er, at politiet er for svagt, eller om det er, fordi kredsdyrlægerne ikke gør deres arbejde ordentligt. Jeg tror altså, vi skal undersøge, hvor svag-heden ligger henne. Jeg tror ikke, vi skal begynde at lave en helt ny politienhed i denne her anledning. De burde nok blive bedre til at tage det alvorligt både hos kredsdyrlægerne og hos politiet.

Der er altså ét punkt. Nu kan jeg ikke finde ud af, om det er, fordi jeg er træt, eller fordi jeg alligevel ikke er så akademisk, som jeg fik at vide før at jeg var, at jeg har et problem her. Men jeg kan ikke læse andet, end at Dansk Folkeparti skriver, at der foregår ofringer i Danmark. Det var jeg ikke bekendt med, men formuleringen er, at religiøst betingede slagtninger skal forbydes og straks ophøre. Jeg har grublet over det, men det må alligevel skyldes, at jeg har en svækket hjernefunktion. Så vidt jeg læser det, er en religiøst betinget slagtning en ofring. Jeg er ikke bekendt med, det foregår i dette land, for jeg kan ikke forestille mig, at Dansk Folkeparti kan have noget imod, at der bliver bedt over de her arme kyllinger på kyllingeslagterierne.

Altså jeg tror ikke, at de, der bliver bedt over, har det værre end dem, der ikke bliver bedt over. De har det slemt alle sammen, og det kunne såmænd være helt kønt, at der blev bedt over dem, det synes jeg altså nok, de trænger til.

Den eneste diskussion, man kan have om nogle af de slagtninger, er, hvis vi tillader noget, som vi ellers mener er dyremishandling. Så må vi selvfølgelig drøfte det. Alt det andet ligner altså vås, eller måske er det bare mig, der ikke kan læse. Jeg er blevet frygtelig usikker efter det møgfald, jeg fik for et par timer siden, for at have gjort lidt grin med en ordfører.

Så vil jeg endelig sige, at jeg måske også er lidt ked af, at forslaget fokuserer så voldsomt meget på det strafferetlige og – synes jeg – meget, meget lidt på industridyrene. Jeg er opmærksom på, at vi har transporterne, og det er vi heldigvis enige om hele vejen igennem at der skal gøres noget ved, men jeg mener, at prøven på, hvor meget man faktisk vil gøre for dyrene, kommer hver gang, vi kommer til grise, til høns og til kyllinger, for det er dem, der har det forfærdeligt, og de har det altså forfærdeligt i dag.

Det kan godt være, man har lempet lidt hist og pist, og de har fået sådan lidt mere at rokke på til den ene side og til den anden side, men i

sammenligning med hvad vi ville acceptere, hvis det var netop kæledyr eller for den sags skyld forsøgsdyr, er det rystende, og jeg mener, at prøven på folks dyrevelfærdsholdning viser sig der, hvor pengepungen også skal komme i nærheden af det. Hvad er det så, vi prioriterer højest?

Jeg havde altså gerne set, at der i forslaget havde været tydelige tilkendegivelser, ikke fordi jeg siger, at hr. Christian H. Hansen ikke mener det, for det tror jeg i grunden at han gør, af, at man selvfølgelig også sætter ind der, hvor man risikerer, at der kommer spektakel med nogle af landmændene.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er ikke i tvivl om, at der ligger et oprigtigt engagement og en stor omsorg for dyrene bag dette forslag, og vi kan godt støtte ideen om en kulegravning af dyreværnslovgivningen, men om vi præcis skal tage alle de elementer med, der er her, og om vi skal tillægge dem alle lige stor vægt, er jeg straks mere i tvivl om.

Jeg er enig med den foregående ordfører i, at det område, hvor vi har de største problemer, naturligvis er der, hvor vi har de dyr, vi spiser, og de dyr, som bliver fremavlet alene med konsum til formål. Det er svin, kvæg, kyllinger og andre spiselige dyr. Jeg synes, det ofte er frygtelig nedværdigende, hvad vi byder disse dyr i deres korte og hektiske liv, inden de skal ende på vores middagsborde, og jeg synes, at vi simpelt hen ikke kan gøre nok for at forbedre forholdene.

I den forbindelse vil jeg sige, at Dansk Folkepartis forslag i meget høj grad mangler det internationale aspekt, det aspekt, der handler om, at vi jo udveksler mange af disse dyr, som bliver til varer, med andre lande.

Kl. 23.10

Det hjælper ikke meget, at vi forbedrer forholdene for dyrene hjemme hos os selv, hvis de får elendige forhold, så snart de kommer uden for landets grænser. Det hjælper heller ikke på vores samvittighed, hvis vi modtager dyr, som er opfostret eller opdrættet under elendige forhold, som vi ikke ville bryde os om at have inden for vores egne grænser. Så der synes jeg, der mangler noget i dimensionen i det forslag, der ligger her.

Så vil jeg sige lidt om forsøgsdyr – det er et område, jeg har arbejdet med selv i en fjern fortid, da jeg havde professionel kontakt med det fag – at det er en misforståelse at tro, at en for-